

Мария Илиева

Пожълтяла снимка

Намерих те, не съм те губила.
Макар и днес – във некролог.
Като плесница тежка – телеграма,
че свършил е един живот...
А куриерът беше гузен.
Подадох му стотинки като жар.
И той ме изостави, да угасне
в очите ми един пожар.
Тогава чух че духа вятър.
На улицата, някой сляп
потропваше с бастунче
бяло
пребледняло...
Пред моята съвест.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10117>]